

لیموچی و داغ جدایی از زمین فوتبال

سپاهان با ضربه‌ای سنگین مواجه شد؛ ضربه‌ای که نتنها آینه‌ای از درد و رنج یک ستاره بزرگ فوتبال است، بلکه آینده تیم را نیز در هاله‌ای از ابهام فرو برده است.

معاینه پزشکی اخیر، پارگی رباط صلیبی مهدی لیموچی را به طور قطعی تأیید کرد؛ امری که پیام تلخی برای سپاهان دارد.

■ **تشخیص قطعی؛ پایان فصل**

در نشست خبری پیش از بازی با مس رفسنجان، پاتریس کارترون به صراحت اعلام کرد آسیب لیموچی نیاز به عمل جراحی دارد. پیش‌بینی می‌شود لیموچی حداقل ۹ ماه از میدان‌ها دور بماند. این معضل، خبر بدی برای سپاهان محسوب می‌شود، چرا که لیموچی در لیگ برتر با ثبت ۹ گل و ۳ پاس گل، نقش مهمی در موفقیت این تیم ایفا می‌کرد.

■ **تلخی غیبت؛ تأثیر در عملکرد تیم**

بدون حضور لیموچی، سپاهان اخیراً در ۴ بازی متوالی تنها شاهد یک پیروزی به همراه چند تساوی بوده است. این کاهش نتایج مثبت، نگرانی‌های فراوانی را برای آینده تیم به وجود آورده است. غیبت این ستاره تکنیکی، علاوه بر از دست دادن قدرت هجومی، روان تیم را نیز تحت تأثیر قرار داده و احتمالاً می‌تواند تا پایان فصل جاری و حتی در آغاز فصل آینده، نقاط ضعف تیم را نمایان کند. هواداران از این مصدومیت بزرگ دل‌شکسته‌اند و انتظار دارند مدیران تیم برنامه‌های جایگزین مناسبی تدوین کنند تا خلأ ایجادشده به سرعت پر شود.

در عین حال، هواداران امیدوارند با گذشت زمان و تلاش نیروهای فنی، لیموچی بتواند از دوره سخت خود عبور کرده و با جراحی و دوره فیزیوتراپی به اوج بازگردد.

■ ■

کار تال قید یک پرسپولیسی را می‌زند؟

این احتمال وجود دارد که بازیکن خارجی تیم پرسپولیس در پایان فصل از این تیم جدا شود.

به گزارش فارس، ایوب عملود مدافع مراکشی تیم فوتبال پرسپولیس که چند وقتی است دچار مصدومیت شده با کسب اجازه از کادر فنی این تیم، راهی کشورش شد تا هم به استراحت بپردازد و هم برخی امور شخصی خود را پیگیری کند.

گفته می‌شود ایوب تا اواخر هفته به تهران باز خواهد گشت و در این مدت در کشور مراکش امور درمانی خود را پیگیری خواهد کرد تا بتواند هرچه سریع‌تر به تمرینات گروهی و بازی‌ها اضافه شود. این در حالی است که در خصوص آینده این بازیکن مراکشی شایعاتی به گوش می‌رسد. گفته می‌شود باشگاه پرسپولیس علاقه‌ای به ادامه همکاری با ایوب در فصل آینده ندارد و به احتمال فراوان این بازیکن مراکشی در پایان فصل از جمع پرسپولیسی‌ها جدا خواهد شد.

مصدومیت‌های متوالی مدافع مراکشی پرسپولیس در فصل جاری باعث شد اسماعیل کارنال زاد روی او حساب نکند.

عملود به رغم هزینه‌ای که برای باشگاه پرسپولیس داشت نتوانست از نظر فنی آنطور که مد نظر این باشگاه بود به سرخ‌پوشان کمک کند. از طرف دیگر بالا رفتن هزینه‌های دلاری بازیکنان خارجی، باعث شد باشگاه پرسپولیس بی‌میل نباشد این بازیکن در پایان فصل از تیم جدا شود.

■ ■ ■

بازداشت ۴ تماشاگر فینال لیگ والیبال

با شکایت فدراسیون والیبال ۴ هواداری که مهتایی سالان والیبال در دیدار فینال را شکستند، بازداشت شدند.

فینال لیگ برتر والیبال پنجشنبه ۲۱ فروردین بین تیم‌های فولاد سیرجان ایرانیان و شهداد یزد برگزار شد و فولاد بار دیگر توانست عنوان قهرمانی لیگ برتر را به دست بیاورد.

این دیدار حاشیه‌هایی داشت و هواداران شهداد که از باخت تیم خود ناراحت بودند، در جریان بازی بارها بطری آب معدنی و کیسه زباله داخل زمین پرتاب کردند که موجب توقف مسابقه شد. البته این تمام ماجرا نبود و هواداران معترض علیه فدراسیون والیبال، بهروز عطایی و داوارن شعار سر دادند.

اعتراضات و رفتارهای هواداران شهداد در ست چهارم به اوج رسید و در لحظاتی از بازی چند هوادار مهتایی سالن را شکستند و به درون زمین پرتاب کردند، اتفاقی که می‌توانست خسارت جانی هم در پی داشته باشد، چرا که لامپ در زمین فولاد و در حالی که بازیکنان این تیم مشغول بازی بودند، شکست.

در پی این ماجرا فدراسیون والیبال از ۴ هواداری که لامپ را به زمین پرتاب کردند و باعث بی‌نظمی در دیدار فینال شدند، رسماً خبر کرد. این ۴ تماشاگر اکنون در بازداشت به سر می‌برند و در بازداشتگاه خواهند بود تا سایر مراحل قانونی شکایت فدراسیون و برخورد با این افراد دنبال شود.

بخت استقلال این بار در آزادی

عذاب بی‌پایان

مدافعان استقلال با اشتباهات کودکانه‌شان، دروازه را باز می‌گذارند. فقط یک کلین‌شیت در ۷ بازی؟ این دیگر اسمش ضعف نیست، اسمش رها کردن است. قبل از آمدن بوژوویچ، استقلال در ۴ بازی فقط یک گل خورده بود؛ حالا طی همین مدت، ۱۰ گل دریافت کرده. یعنی میانگین هر بازی بیشتر از یکی!

■ **گل‌محمدی؛ مردی که آمد، دید، ثرد**

یحیی گل‌محمدی، مربی‌ای که همیشه در سکوت لیخند می‌زند، حالا دوباره لیخندش را به رخ کشیده؛ فولاد تحت هدایتش موفق شد بعد از مدت‌ها استقلال را شکست دهد. اماوزی‌ها که در بازی رفت ۲ بر صفر باخت‌ه بودند، این‌بار با یک گل انتقام گرفتند و حالا بازیگرسدشش برای یحیی رو شده؛ چون در اولین تقابل با او به تساوی رسید اما حالا باخت. یک شکست که فقط ۳ امتیاز نداشت، بلکه یک طناب سنگین دیگر بود بر گردن مردی که دارد در باتلاق نتایج گم می‌شود.

■ **استقلال در ۷ قدمی سقوط!**

با این باخت استقلال روی امتیاز ۲۸ متوقف شد؛ همان عددی که حالا دارد آ زیر می‌کشد. چون تا منطقه سقوط، فقط ۷ امتیاز فاصله دارد. پایین جدول، تیم‌هایی هستند که برای بقا می‌جنگند و حالا بوی خون استقلال را حس کرده‌اند؛ ۵ بازی بعد استقلال هم پر است از میدان‌های مین: گل‌گهر، هوادار، الومینیوم، چادرملو و سپاهان. فقط کافی است یکی از این مین‌ها منفجر شود تا استقلال چند پله سقوط کند؛ سقوطی که بوی فاجعه می‌دهد.

■ **رکوردی که باید فراموش شود**

استقلال در این فصل از همان اول، حال و هوای عجیبی داشت. بردهای لرزان، تساوی‌های بی‌رق و حالا هم رکورد تازه: ۷ بازی پیاپی بدون برد. پیش از این رکورد ۵ و ۶ بازی بدون پیروزی سابقه داشت اما حالا ۷ بازی بی‌برد سند خطر است؛ خطر واقعی.

■ **امید؟ شاید... فقط شاید!**

با اینکه حالا همه چیز سیاه است، جام حذفی می‌تواند یک حاشیه امن موقت باشد؛ جایی برای احیای روحیه، یا کش دادن به کلبوس بوژوویچ هنوز می‌تواند نجات پیدا کند اما نه با همین

در شبی که فولاد هم شایسته پیروزی نبود

چهارمین شکست («استقلال مدل بوژوویچ وشرکا»!

عنوان قاضی این بازی موضع اعتراضی اتخاذ کرده بود. از طرفی وی می‌توانست در نیمه دوم بازی یک پناثلی به سود استقلال بگیرد که چنین نکرد؛ صحنه‌ای که کجوجو، مهاجم این تیم، در محوطه جریمه فولاد صاحب توپ‌شدولی مدافع این تیم‌با دست به سینه وی کوئید و باعث سرنگونی‌اش شد؛ اتفاقی که اگر در بیرون محوطه رخ داده بود قطعاً خطا اعلام می‌شد ولی اینجا با اغماض داور و کمک داور ویدئویی همراه شد!

آنچه باعث انتقاد بیشتر به عملکرد ضعیف استقلال می‌شود نحوه بازی این تیم پس از دریافت گل است.

در کمال تعجب روند بازی پس از گل فولاد، به شکلی بود که گویا این تیم محتاج گلزنی است نه استقلال! با توجه به نحوه بازی آبی‌پوشان پس از دریافت گل، باید گفت اگر این بازی یک نیمه دیگر به به طول می‌انجامید، استقلال گل‌بز ن‌بود! به هر روی استقلال که تنها تیم لیگ برتری است که از هفته بیست‌ویکم به بعد نتوانسته بردی را کسب کند، این بازی خانگی‌اش را با شکست به پایان برد تا بوژوویچ هفتمین بازی بدون برد خود را با این تیم سپری کند؛ عملکردی فاجعه‌بار از تیم استقلال با هدایت این مربی مونته‌نگرویی که در این ۱۱ بازی فقط موفق به کسب ۳ تساوی شده است؛ با این اوضاع و احوال نمی‌توان به تنها خشنودی احتمالی هواداران یعنی قهرمانی جام حذفی نیز امید داشت.

مبتدیانله توپ را به بیرون زد تا استقلال از حمله‌اش طرفی ن‌بندد! در این نیمه فولادی‌ها حملات بیشتری نسبت به نیمه اول روی دروازه میزبان داشتند که اشتباهات برخی بازیکنان استقلال نیز مزید بر علت شده بود؛ دقیقه ۷۰ توکی روی کرنر ارسال با قرار گرفتن در نقطه کور دفاعی آبی‌پوشان فرصت خوبی برای گلزنی داشت که ضربه سرش با شیرجه حسینی مهار شد، دقیقه ۷۴ نیز لو داند توپ توسط اندونگ و تملش در بازپس‌گیری آن، فولادی‌ها را در موقعیتی ۲ به ۲ قرار داد که شوت سلیمانی از بالای دروازه استقلال به بیرون رفت.

سرانجام سرنوشت این بازی نه‌چندان دلچسپ که رنگ و بوی تساوی و نیز رضایت طرفین بدان را می‌داد دقیقه ۸۰ رقم خورد، جایی که جلایلی برای دفع توپ حریف تکل زد و توپ به دستش برخورد کرد، در حالی که دستش نیز حجم بدنش را بزرگ نکرده بود اما پیژن حیدری پس از باریزینی صحنه، نقطه پناثلی را نشان داد. ضربه پناثلی سرآبادانی را حسینی مهار کرد اما این بازیکن روی ریبند و در تملل بازیکنان استقلال دروازه آبی‌پوشان را گشود تا ۳ امتیاز بازی نصیب میهمان شود. این پناثلی را می‌توان بسیار سختگیرانه دانست، اما آنکه مر قانون خلاف آن را می‌گوید. این تصمیم بیژن حیدری منجر به حساسیت بیشتر استقلالی‌ها نسبت به نحوه قضاوت‌های وی خواهد شد، چرا که قبل‌ازین باشگاه استقلال طی لایم‌های به فدراسیون فوتبال نسبت به انتخاب‌وی به

این بازه زمانی ۲ بار فرصت گلزنی داشتند؛ دقیقه ۱۱ روی یک حرکت خوب از جناح چپ و سانترو جلایلی که با دفع بد دفاع حریف مواجه شد رامین رضاییان صاحب فرصت شد که بغل پای فنی‌اش به دبرک افقی دروازه برخورد کرد و دقیقه ۳۱ نیز مجدداً سانترو جلایلی روی ضربه‌ای ایستگاهی، درون شش‌قدم فولاد با ضربه سر آزادی از فرار دروازه این تیم به بیرون رفت. از دقیقه ۳۶ بازی فولاد توانست روی دروازه استقلال خطر ایجاد کند که ضربه سر بلانکو روی سانترو اعرابی بر سقف دروازه حسینی فرود آمد. دقیقه ۴۵+۴۰ هم شوت سرآبادانی از پشت محوطه جریمه با دفع سنگربان آبی‌پوشان توام شد. این ۴ مورد مهم‌ترین اتفاقات بازی در نیمه نخست بود.

نیمه دوم تیم بوژوویچ باز هم طرح خاص و سودمندی در فاز هجومی و برای گلزنی نداشت، شاگردان این سرمربی پسان بازی‌های قبل، توپ را بخوبی تا پشت محوطه جریمه حریف می‌آوردند ولی از آنجا به بعد لنگ می‌زدند؛ فاقد برنامه درست هجومی و کم‌تعداد در هجده‌قدم فولاد! با اینها نوعی سردرگمی در تصمیم‌گیری نزد آبی‌پوشان در هجده‌قدم فولادی‌ها نیز باید افزود. دو دقیق ۷۰+ ۷۷ بازی که در اولی همکاری کوشکی و جلایلی در محوطه جریمه حریف می‌توانست سرانجام بهتری یابد اما عاید‌ای بهتر از یک ضربه کرنر برای این تیم نداشت و در صحنه دوم نیز ماشااللهیوف با ضربه‌ای عجیب و غریب و

تیم استقلال در هفته بیست و ششم لیگ برتر پذیرای فولاد خوزستان بود؛ دیداری که به خاطر نتایج ضعیف استقلال از سوی هواداران این تیم با استقبال چندانی مواجه نشد تا بدین گونه نارضایتی خود از عملکرد و جایگاه این تیم و ارگان مدیریتی و فنی را ابراز کنند.

مثل چند بازی قبل، استقلال بوژوویچ مالکیت خوبی در تصاحب توپ داشت، حتی بیشتر از فولاد ولی مثل همان چند بازی، باز هم در کسب پیروزی ناکام ملد تا این سرمربی هفتمین بازی خود را نیز در حسرت به دست آوردن ۳ امتیاز به پایان ببرد. نکته قابل توجه اینکه استقلال در حالی به فولاد خوزستان باخت که این تیم نیز برتری خاصی نسبت به میزبان نداشت تا بتوان آنها را شایسته پیروزی در این دیدار دانست و اگر نبود پناثلی برحرف و حدیثی که بیژن حیدری، داور بازی، پس از رجوع به وار به سود این تیم اعلام کرد، آنها نیز توان بردن این استقلال ن‌بلسلمان را نداشتند!

آبی‌پوشان تهرانی که روزهای بسیار بدی را در لیگ برتر سپری می‌کنند تا دقیقه ۴۶ فرصت عرض اندام خاصی به حریف خوزستانی در یک سوم دفاعی خود ندادند و در عوض خود در

ادامه از صفحه اول

بنابراین زمانی که کیسینجر در سال ۱۹۷۱ به پکن رسید، چین کشور فقیر، منزوی، ناکارآمد و در حال جنگ با شوروی بود. کیسینجر

نیازی نداشت همتایان چینی خود را متقاعد کند که از مسکو فاصله بگیرند. شرکای سابق آنجا قبلاً از هم جدا شده بودند اما وضعیت امروز چین و روسیه هیچ شباهتی به وضعیت چین و شوروی پیش از سال ۱۹۷۱ ندارد و به همین دلیل احتمال اجرای طرح کیسینجر معکوس به عقیده کارشناسان آمریکایی‌ها وجود ندارد اما چه دلایلی برای این مساله وجود دارد؟ در ادامه بخش‌هایی از گزارش فارن افرز در این رابطه ارائه خواهد شد.در سطح نظری، دور کردن روسیه از چین به منظور تغییر موازنه قوا به نفع آمریکا، ایده‌ای جذاب به نظر می‌رسد اما در واقعیت، این طرح اشتباه است. مهم‌ترین ایراد آن، قیاسی معیوب با دوران جنگ سرد در دهه ۱۹۷۰ است. در آن زمان، واشنگتن شکاف عمیق میان چین و شوروی را تشخیص داد و از آن بهره برد تا روابط خود را با پکن بهبود بخشد، در حالی که چنین هدفان چینی امروز اصلاً وجود ندارد. برعکس، پکن و مسکو اکنون شرکای راهبردی واقعی هستند. هم پوتین و هم شی جین‌پینگ، ایالات متحده را بزرگ‌ترین تهدید علیه کشورهای خود می‌دانند و یک رابطه سازمان‌یافته مبتنی بر منافع مادی مشترک ایجاد کرده‌اند. پوتین هیچ دلیلی ندارد حمایت گسترده، ملموس و قابل‌اعتماد چین از اقتصاد و صنعت دفاعی روسیه را کنار بگذارد و در ازای آن، روابطی نامطمئن با واشنگتن را بپذیرد که ممکن است حتی تا پایان دوره ترامپ در سال ۲۰۲۸ دوام نیابد. رهبران روسیه و چین دیدگاه مشترکی درباره سیاست جهانی دارند: پوتین و شی به طور منامو ایالات متحده را به‌خاطر حمایت از «فقلاب‌های رنگی» در کشورهای همسایه‌شان و به‌خاطر تلاش برای مهار قدرت روسیه و چین در اروپا و آسیا، به‌طور جداگانه، مورد انتقاد قرار داده‌اند. آنها معتقدند ایالات متحده بزرگ‌ترین تهدید برای ثبات داخلی و امنیت خارجی کشورشان است. آنها می‌خواهند نفوذ اقتصادی، نظامی و سیاسی ایالات متحده را کاهش دهند و نظم بین‌المللی لیبرالی را که ایالات متحده از زمان جنگ دوم جهانی بر آن تکیه کرده، تضعیف کنند و آنها یکدیگر را شریکان حیاتی در این تلاش می‌بینند.

خود ترامپ ممکن است به ترویج دموکراسی یا حفظ نظم بین‌المللی لیبرال علاقه‌ای نداشته باشد اما هم پوتین و هم شی انتظار دارند یک رئیس‌جمهور نتواند دهه‌ها استراتژی و سنت سیاست خارجی ایالات متحده را از بین ببرد.

پوتین و شی برای پیشبرد دیدگاه خود، از طریق سازمان‌های چندجانبه مختلفی که به ایالات متحده را کنار می‌زنند، مانند گروه بریکس و سازمان همکاری شانگهای که روسیه و چین اعضای بنیان‌گذار آن هستند، عمل می‌کنند.

ارتباط شخصی نزدیک میان پوتین و شی همکاری‌های

توهم کیسینجر معکوس

مثال، وابستگی خود ترامپ به کیم جونگ اون، رهبر کره‌شمالی در دوره اول ریاست‌جمهوری‌اش، هرگز از نامه‌های پرشور و ۲ نشست ناظرجم فراتر نرفت و هیچ تغییری در روابط ایالات متحده و کره‌شمالی ایجاد نکرد.

پوتین می‌داند ترامپ نمی‌تواند چیزی به او ارائه دهد که شی ارائه می‌دهد. واشنگتن نمی‌تواند جایگزین قراردادهای چینی برای انرژی روسیه شود، چرا که روسیه هم‌اکنون خودکفاست. مقامات ایالات متحده و شرکت‌های دفاعی نیز بسیار بی‌میل خواهند بود تا توانمندی‌های نظامی و صنعتی دفاعی روسیه را بازسازی کنند و با توجه به زیان‌هایی که از سرمایه‌گذاری‌های قبلی در روسیه متحمل شده‌اند، وضعیت ضعیف حاکمیت قانون در روسیه امروز و ترس از تحریم‌های مجدد در صورت حمله مجدد پوتین به اوکراین یا کشور دیگری، بانک‌ها و شرکت‌های خصوصی ایالات متحده تمایلی به بازگشت به اقتصاد روسیه نخواهند داشت.

اگر ترامپ به نظر برسد در حال پیشرفت با پوتین است، شی کارهای خوبی برای بازی کردن دارد تا روسیه را در کنار خود نگه دارد. پوتین می‌تواند به سرعت همکاری‌های سوخت‌فسیلی خود با روسیه را گسترش دهد، مانند تکمیل پروژه گاز طبیعی «قدرت سیبری ۲» که سال‌هاست به تأخیر افتاده است. پکن همچنین می‌تواند کمک‌های خود به صنعت دفاعی روسیه را افزایش دهد و راه‌های زیادی وجود دارد که پکن می‌تواند همکاری دیپلماتیک خود با روسیه را در سازمان ملل و در مناطق کلیدی منافع مشترک، مانند خاورمیانه و آمریکای لاتین تقویت کند.

هنگامی که کیسینجر و نیکسون در اوایل دهه ۱۹۷۰ چین را به ایالات متحده نزدیک کردند، این کار به واشنگتن امکان داد در مذاکرات خود با شوروی بر سر کنترل تسلیحات، کاهش تنش‌ها و مسائل دیگر دست بالا را داشته باشد. بعدها پس از عادی‌سازی روابط ایالات متحده و چین (و حمله شوروی به افغانستان در سال ۱۹۷۹)، ایالات متحده و چین یک تسلیحات مشترک برای نظارت بر آزمایشات هسته‌ای و موشکی شوروی ایجاد کردند و همکاری‌های دفاعی آغاز شد. زمانی که چین در دهه ۱۹۸۰ اقتصاد خود را به روی جهان گشود، کسب‌وکارها و مصرف‌کنندگان آمریکایی از رشد بخش تولید چین بهره‌مند شدند اما هیچ فایده مشابهی برای یک همکاری ایالات متحده با روسیه امروز وجود ندارد.

پوتین می‌داند همه‌رسانایی کامل با ایالات متحده غیرممکن است. شرکای غربی واشنگتن هیچ‌گاه موافقت نخواهند کرد روسیه را به اتحادیه اروپا یا ناتو دعوت کنند یا حتی دوباره به گروه ۷ ملحق کنند. به همین دلیل، مسکو هیچ‌گاه موقعیتی را که اکنون دارد، با خروج از گروه بریکس، سازمان همکاری شانگهای یا دیگر گروه‌های مبتنی بر پکن از دست نخواهد داد. سیاست‌گذارانی که به شراکت جدید ایالات متحده – روسیه فکر می‌کنند، ممکن است

سبک و سیاق. شاید وقتش رسیده یکبار، فقط یکبار، خودش را در آینه رختکن نگاه کند و بپرسد: «من واقعاً سرمربی استقلالم؟» تا لحظه نگارش این گزارش خبر اخراج او مخایره نشده بود اما باید منتظر شنیدنش باشیم.